

Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija

WWW.LU.LV/VDKKOMISIJA

ZIŅAS

Sākums > Ziņas

Ieskats LPSR iekšlietu ministra un VDK darbinieka Bruno Šteinbriķa LKP CK personas kadru lietā

LPSR VDK zinātniskās izpētes komisija
22.03.2017

LPSR iekšlietu ministra, LPSR Valsts drošības komitejas 2. daļas priekšnieka Bruno Šteinbriķa biogrāfiskās ziņas no Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva PA-101. fonda 66. apraksta 447. lietas apkopojusi LPSR VDK zinātniskās izpētes komisijas priekšsēdētāja vietniece juridiskās zinātnes jautājumos Dr. iur. Kristīne Jarinovska.

Apskats *.pdf datnes formā pieejams šeit. Plašāka informācija - Kristīne Jarinovska, +37129777788.

Bruno Šteinbriķis, Jēkaba dēls, latvietis, dzimis 1932. gada 21. septembrī Talsos.[1] Savā 1986. gada 29. oktobra kadru uzskaites personas lapā norādījis, ka ir cēlies no strādniekiem.[2] Tēvs Jēkabs Šteinbriķis, Pētera dēls, dzimis 1880. gadā[3].[4] Atbilstoši 1972. gada 11. februāra biogrāfijai Bruno Šteinbriķa dzimšanas brīdī, tēvs strādāja par strādnieku[5] Valsts spirta un degvīna Stendes noliktavā, bet māte turpat par kasieri[6]. Spriežot pēc presē pieejamās informācijas, bērni līdzī vecākiem vesti atpūsties uz Rīgas Jūrmalu.[7] 1939. gadā Šteinbriķis sāk mācības Stendes sākumskolā.[8]

Otrā pasaules kara gaitā notikušās Latvijas Republikas okupācijas skar Šteinbriķu ģimeni. Nacionālsociālistiskās Vācijas okupācijas laikā Bruno Šteinbriķa māte esot atbrīvota no darba un ieslodzīta koncentrācijas nometnē par "aktīvu sabiedrisku darbu Padomju Savienības varai esot [no 1940. līdz 1941. gadam]", bet tēvs pārcelts uz darbu Bauskā. Tēvs turpinājis strādāt spirta un degvīna noliktavā, bet māte nestrādājusi, atradusies policijas uzraudzībā.[9] 1986. gada 29. oktobra autobiogrāfijā Bruno Šteinbriķis precizē, ka māte bija arestēta 1941. gadā un atbrīvota 1942. gadā, kad arī ģimene pārcēlās uz dzīvi Bauskā.[10] Spriežot pēc presē pieejamās informācijas, Šteinbriķu ģimene 1943. gadā zaudē bērnu.[11]

1946. gadā Bruno Šteinbriķis beidz Bauskas septiņgadīgo skolu un tajā pašā gadā uzsāk mācības vidusskolā.[12] 1947. gadā pēc tēva nāves ģimene pārceļas uz tēva dzimto vietu, Sloku,[13] kur viņš ir arī apbedīts.[14] 1949. gadā Šteinbriķis kļūst par Vissavienības Ļeņina komunistiskās jaunatnes savienības (VLKJS) biedru, bet 1950. gadā beidz Slokas vidusskolu. Atbilstoši 1972. gada 11. februāra biogrāfijai tobrīd Šteinbriķa māte strādā tirdzniecībā. 1950. gadā pēc vidusskolas beigšanas Bruno Šteinbriķis sāk mācības Rīgas kooperatīvajā tirdzniecības skolā, kas tobrīd darbojusies Blaumaņa ielā 22/24, Rīgā. Ieskatam jāmin, ka, uzņemot 1950./51. mācību gadā tirdzniecības un grāmatvedības nodaļās, bija izvirzītas šādas prasības:

"Grāmatvedības nodaļā mācības notiks latviešu valodā, tirdzniecības nodaļā latviešu un krievu valodā.

Apmācības laiks 1 gads. Stipendija no 250 līdz 312 rbļ. mēnesī. Skolā uzņem patērētāju kooperācijas darbiniekus un grāmatvedības un tirdzniecības mācekļus, ne jaunākus par 18 gadiem, ar pamatskolas izglītību un 6 mēnešu darba stāžu.

Personas, kas nestrādā patērētāju kooperācijas sistēmā, bet vēlas iestāties šai skolā, lūdz griezties rajona patērētāju biedrību savienībās vai patērētāju biedrībās, lai līdz mācību gada sākumam, strādājot par tirdzniecības vai grāmatvedības mācekļiem, iegūtu nepieciešamo darba stāžu." [15]

LKP CK nomenklatūras Bruno Šteinbriķa personas lietā nav ziņu par to, kāda nodaļa bija izvēlēta, kā arī tas, vai viņam bijis nepieciešamais sešu mēnešu darba stāžs, tomēr jau 1951. gadā Bruno Šteinbriķis bija nosūtīts valsts drošības iestāžu darbā.[16]

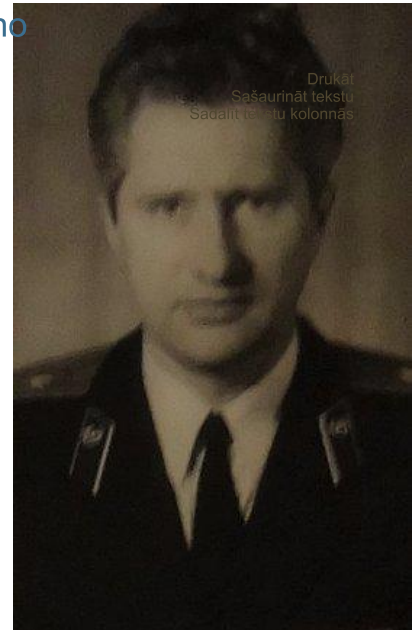
No 1951. gada marta līdz 1953. gada aprīlim Šteinbriķis ir PSRS Valsts drošības ministrijas skolas Nr. 303 Viļņā audzēknis. No 1953. gada aprīļa līdz 1954. gada aprīlim Bruno Šteinbriķis sāk darbu LPSR iekšlietu ministrijas, kas tobrīd veido vienotu resoru, apvienojot valsts drošību un iekšlietas, 1. daļas 3. nodaļā[17] kā operatīvais pilnvarotais.[18] No 1954. gada aprīļa līdz septembrim Šteinbriķis ir LPSR VDK 2. daļas 3. nodaļas[19] operatīvais pilnvarotais, no 1954. gada septembra[20] līdz 1956. gada septembrim – LPSR VDK 2. daļas 2. nodaļas[21] vecākais operatīvais pilnvarotais.[22]

1956. gada augustā Bruno Šteinbriķis kļūst par PSKP biedru (partijas biedra kartes Nr. 02898005, vēlāk Nr. 07380366[23]). Tad seko mācības no 1956. gada septembra līdz 1960. gada augustam Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Feliksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākajā skolā Maskavā, kur Šteinbriķis iegūst jurista kvalifikāciju[24],[25] 1958. gadā Bruno Šteinbriķis saņem jubilejas medaļu *PSRS Bruņoto Spēku 40 gadi*. [26]

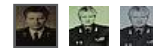
No 1960. gada augusta līdz 1962. gada februārim Šteinbriķis ir LPSR VDK 2. daļas 1. nodaļas[27] vecākais operatīvais pilnvarotais.[28] 1961. gadā viņš saņem III pakāpes medaļu *Par nevainojamu dienestu* PSRS VDK orgānos.[29] acimredzot, sakarā ar desmit gadu stāžu valsts drošības sistēmā.

No 1962. gada februāra līdz 1963. gada martam Bruno Šteinbriķis ir LPSR VDK 2. daļas 1. nodaļas[30] vadītāja vietnieks.[31] 1962. gadā norīkots dienesta komandējumā uz Vācijas Demokrātisko Republiku.[32] Atbilstoši 1962. gada 25. maija PSRS Augstākās Padomes Prezīdija lēmumam apbalvots ar ordeni *Godā Zīme*. [33] 1972. gada raksturojums norāda, ka apbalvojums saistīts ar "aktīvu pretizlūkošanas darbu, sarežģītu operatīvu pasākumu veikšanu un sasniegtajiem panākumiem"[34].

1962. gadā Bruno Šteinbriķis apprecas.[35] Sieva – Irīna Šteinbriķa, Sergeja meita, dzimusi 1934. gadā[36] Maskavā[37]. 1972. gada 11. februāra biogrāfijas rakstīšanas laikā strādāja par inženieri PSRS Mašīnbūves ministrijas Centrālajā konstruktoru birojā.[38] 1986. gada 29. oktobra autobiogrāfijas rakstīšanas laikā sievas nodarbe raksturota kā "pagaidām nestrādā".[39]

Bruno Šteinbriķis. LVA, PA-101. f. 66. apr., 447. l. (LKP CK nomenklatūras Bruno Šteinbriķa personas lieta)

Сообщение № 2
Центральный Комитет Коммунистической партии Латвии
(Печатное учреждение, организация, куда посылается сообщение) ВИИ
17 17 апреля 1967

СРОЧНОЕ СООБЩЕНИЕ

Об изменениях в учетных признаках номенклатурного работника
Имя и отчество работника **Штейнбрик Bruno Яковлевич**
Именная должность **начальник отдела КГБ Латвийской ССР**
(с указанием учреждения, организации, предприятия, министерства, ведомства и местонахождения)

Об образовании вышестоящего работника в учетных признаках **ВЕННИ СЛУЖЕБНОГО**
В РАБОТЕ В СФЕРЕ СО ШПИОНСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ ИНОСТРАННЫХ РАЗВЕДОК НАГРАЖДЕН ОРДЕНОМ ТРУДОВОГО КРАСНОГО ЗНАМЕНИ.

(см. на обороте)

No 1963. gada marta līdz 1966. gada jūlijam Bruno Šteinbriks ir LPSR VDK 2. daļas 1. nodaļas priekšnieks.[40] 1965. gadā saņēm jubilejas medaļu *20 gadu, kopš uzvaras 1941.–1945. gada Lielajā Tēvijas karā*.[41]

No 1966. gada jūlija līdz 1967. gada septembrim Šteinbriks ir LPSR VDK Liepājas pilsētas un ostas pilnvarotā vietnieks.[42] no 1966. gada līdz 1969. gadam – LKP Liepājas rajona komitejas loceklis.[43] 1966. gadā Bruno Šteinbriku apbalvo ar II pakāpes medaļu *Par nevainojamu dienestu PSRS VDK orgānos*.[44]

No 1967. gada septembra līdz 1969. gada oktobrim Šteinbriks pilda LPSR VDK Liepājas pilsētas un ostas daļas priekšnieka vietnieka amatu.[45] 1968. gadā viņš saņēma jubilejas medaļu *PSRS Bruņoto Spēku 50 gadi*.[46] 1972. gada rekomendācija sniedz īsu ieskatu par Šteinbrika panākumiem, pildot Liepājas pilsētas un ostas daļas priekšnieka vietnieka amatu, proti, šeit viņš ne tikai esot apguvis operatīvā darba organizāciju "pilsētā un rajona republikā", bet arī uz tālbraucējiem zvejas kuģiem.[47] Tāpat par Bruno Šteinbrika darba specifiku liecina presē pieejamā informācija. 1967. gada 21. decembra *Ciņas* ziņā "Čekisti – žurnālistu ciemiņi" lasām:

"Žurnālistu savienības Liepājas radošās apvienības sanāksmi ievadīja VDK Liepājas daļas darbinieks B. Šteinbriks. Viņš pastāstīja par grūto un sarežģīto darbu, parādīja notvertu spiegu aprūrojumu, rācījas, viltotus dokumentus.

Atmiņu lappuses uzšķīra bijušie čekisti V. Brugans, A. Stankēvičs, V. Kostromins."[48]

No 1969. gada oktobra līdz 1970. gada jūnijam Bruno Šteinbriks ir LPSR VDK 2. daļas 1. nodaļas[49] priekšnieks. [50] 1970. gadā viņš saņēma jubilejas medaļu *Par karavīra varonību. Atzīmējot Vladimira Iljiča Ļeņina 100. dzimšanas dienu*.[51] Atbilstoši 1972. gada raksturojumam minētais apbalvojums nav tikai saistīts ar Vladimira Uljanova simto dzimšanas dienu, bet ar "aktīvu pretizlūkošanas darbu, sarežģītu operatīvu pasākumu veikšanu un sasniegtajiem panākumiem"[52].

Министерство внутренних дел СССР
г. Москва
191086 № 15047

Полковник внутренней службы Егорова Владимир Димитриевич
г. Рига Б.И.

В отношении г.г.
г.г. Егорова В.Д., Штейнбрика Б.Я.

Уважаемый Борис Карлович!

Министерство внутренних дел СССР рассматривает вопрос о назначении генерал-майора внутренней службы Егорова Владимира Димитриевича руководителем Представительства МВД СССР при МВД Демократической Республики Афганистан.

В связи с этим просим Вашего согласия на освобождение его от должности министра внутренних дел Латвийской ССР.

Одновременно вносим предложение обсудить кандидатуру генерал-майора Штейнбрика Б.Я. для назначения министром внутренних дел республики.

Гов. Штейнбрик Bruno Яковлевич последние два года работает начальником Главного управления уголовного розыска. Ранее занимал ряд руководящих должностей в органах КГБ и МВД Латвийской ССР. На протяжении всей службы характеризуется положительно.

Полагаем, что по своим деловым и политическим качествам он способен обеспечить этот участок работ.

Приложение: на I листе (не секретно) только в адрес.

Министр *А. Васков* А. Васков

No 1970. gada jūnija līdz 1972. gada marta Šteinbriks ir LPSR VDK 2. daļas priekšnieka vietnieks.[53] 1970. gadā viņu norīko dienesta komandējumā uz Somijas Republiku.[54] 1972. gada raksturojums sniedz nelielu priekšstatu par komandējuma pieseju un veicamajiem uzdevumiem, proti, tūrisma grupas ietvaros Bruno Šteinbriks esot "veiksmīgi ticis galā ar viņam uzdotajiem uzdevumiem"[55]. 1971. gadā viņu apbalvo ar I pakāpes medaļu *Par nevainojamu dienestu PSRS VDK orgānos*.[56] 1972. gada 14. februāra vēstulē Nr. 3/472, kas adresēta LKP CK un ko parakstīja LPSR VDK ģenerālmajors Longins Avdjukevičs, nosūtīti dokumenti, kas nepieciešami, lai apstiprinātu Bruno Šteinbriku par LPSR VDK 2. daļas priekšnieku.[57] Klāt pievienotajā raksturojumā Nr. 3/467, ko kopīgi parakstīja LPSR VDK priekšsēdētājs Longins Avdjukevičs 1972. gada 14. februārī un partijas sekretārs Nikolajs Nevičkis 1972. gada 11. februārī, sniegts pozitīvs un izvērstis personības un dienesta gaitu apraksts. Norādīts, ka valsts drošības iestāžu darbā Bruno Šteinbriks esot sevi apliecinājis "tikai no pozitīvās puses". Minēts, ka laika posmā no 1971. līdz 1972. gadam Šteinbriks esot sagatavojis un īstenojis pasākumus, lai pieļertu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vieta

"ASV, Anglijas, Kanādas un Norvēģijas armijas diplomātus izlūkus, kas Rīgā un tās apkaimē veica konkrētus mēģinājumus vākt izlūkdatus"[58].

Izziņai, kas sagatavota Bruno Šteinbrika apstiprināšanai LPSR VDK 2. daļas priekšnieka amatā, klāt pievienotajā raksturojumā, ko parakstīja LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Vladimirs Čurkins, Šteinbriks raksturots īsi un arī pozitīvi. Norādīts, ka Bruno Šteinbrikam esot "nepieciešamās organizatoriskās spējas, pareizi virza padoto sastāvu un nolikto daļai uzdevumu izpildi", ka viņš esot "iniciatīvs operatīvais darbinieks, sasniedzis pozitīvus rezultātus"[59]. Pārrunas ar Šteinbriku veikuši LKP CK ideoloģiskais sekretārs Aleksandrs Drīzulis un administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Vladimirs Čurkins. Pamatoties uz LKP CK biroja 1972. gada 29. novembra sēdes protokola Nr. 30, §13 izrakstu par Bruno Šteinbrika un Jāņa Kiršteina jautājumu, kura sakarā izteikušies LKP CK pirmais sekretārs Augusts Voss un LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Vladimirs

Čurkins, nolemts apstiprināt Bruno Šteinbriku par LPSR VDK 2. daļas priekšnieku un atbrīvot no šī amata sakarā ar pārcelšanu citā darbā "republikas ietvaros" Jāni Kiršteinu[60],[61]

No 1972. gada marta līdz 1983. gada martam Bruno Šteinbriks ir LPSR VDK 2. daļas priekšnieks;[62] no 1972. līdz 1982. gada vairākkārtīgi esot ievēlēts par LPSR VDK partijas komitejas sekretāru.[63] 1974. gadā Šteinbriks nosūtīts mēnesi garās pārkvalifikācijas mācībās, kas domātas vadošajam sastāvam, uz Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Feliksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākajā skolā Maskavā.[64] 1975. gada oktobrī viņam piešķirta pulkveža dienesta pakāpe.[65]

Šajā laikā Šteinbriks dodas uz daudzām ārvalstīm darba un atpūtas nolūkā. 1973. gadā viņš apmeklēja Somijas Republiku, Zviedrijas Karalisti, Norvēģijas Karalisti, Apvienoto Karalisti, Francijas Republiku, Dānijas Karalisti.[66] Atbilstoši papildinājumam kadru uzskaites personas lapai, kas pārbaudīta 1976. gada 10. septembrī un 1981. gada 4. februārī, var secināt, ka minētās valstis apmeklētās krūza pa Ziemeļjūru un Baltijas jūru laikā.[67] Spriežot pēc presē pieejamajām ziņām, visticamāk, minētais krūzis bijis *draudzības brauciens* pa Baltijas jūru un Ziemeļjūru ar motorkuģi *Mihails Kalņins*, kur līdz Latvijas Miera aizstāvēšanas komitejas priekšsēdētājam Žanim Grīvam, Ar Darba Sarkanā Karogi ordeni apbalvotā Rīgas mēbeļu kombināta galdniekam, PSRS Augstākās Padomes deputātam un Sociālistiskā Darba Varonim Pāvelam Āboltiņam (dzimis 1916. gadā), Rīgas autoelektroaparātu rūpniecības virpotājam, LPSR Augstākās Padomes deputātam Sociālistiskā Darba Varonim Arim Kārklīnam (dzimis 1924. gadā), Rīgas rajona Ādažu kolhoza priekšsēdētājam, LPSR Nopelniem bagātajam lauksaimniecības darbiniekam Josifam Kukelim (1912–1987), zvejnieku kolhoza *Banga* valdes priekšsēdētāja vietniekam Gunāram Ozoliņam un LPSR Zinātņu akadēmijas Ekonomikas institūta direktoram, ekonomikas zinātņu doktoram Jānim Turčīnam (1918–1985) līdzī devās "partijas un padomju darbinieki".[68] 1975. gadā Šteinbriks dodas atpūta uz Čehoslovākijas Sociālistisko Republiku;[69] 1976. gadā darba sakarā apmeklēja Turcijas Republiku, Grieķijas Republiku, Maltas Republiku, Itālijas Republiku, Spānijas Karalisti, Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, Marokas Karalisti.[70] 1976. gadā dodas atpūtas uz Polijas Tautas Republiku.[71]

Ceļojumi mijas ar apbalvojumiem. Šteinbriks atbilstoši 1977. gada 13. decembra PSRS Augstākās Padomes Prezidija lēmumam par veiksmīgu uzdevumu izpildi, nodrošinot valsts drošību PSRS, apbalvots ar Sarkanās Zvaigznes ordeni.[72] 1978. gadā viņš saņem jubilejas medaļu *PSRS Bruņoto Spēku 60 gadi*. [73] 1978. gadā Bruno Šteinbriks atpūšas Polijas Tautas Republikā.[74] 1979. gadā apmeklēja Japānu, Filipīnu Republiku, Malaiziju, Singapūras Republiku. Atbilstoši papildinājumam kadru uzskaites personas lapai, kas pārbaudīta 1976. gada 10. septembrī un 1981. gada 4. februārī, minētās valstis apmeklētās krūza laikā pa Kluso okeānu.[75] Atbilstoši PSRS VDK 1980. gada 8. augusta pavēlei Nr. 0490 Bruno Šteinbrikam izteikta pateicība par sevišķi apzinīgu dienesta pienākuma izpildi, nodrošinot 1980. gadā rīkotās XXII Olimpiskās spēles.[76] 1981. gadā Šteinbriks dodas atpūta uz Čehoslovākijas Sociālistisko Republiku.[77] Atbilstoši 1982. gada 24. decembra PSRS Augstākās Padomes Prezidija dekrētam Nr. 6269-X[78] viņu apbalvo ar Darba Sarkanā Karoga ordeni.[79] 1982. gada 2. aprīļa steidzamais paziņojums Nr. 17 paskaidro, ka apbalvojums piešķirts par teicamu dienesta pienākuma izpildi cīņā ar ārvalstu izlūkdienestu spiegošanu.[80] Atbilstoši LPSR Augstākās Padomes 1982. gada 20. septembra dekrētam Bruno Šteinbriks apbalvots ar LPSR Augstākās Padomes Goda rakstu par ilglaicīgu un auglīgu darbu VDK struktūrās un sakarā ar 50 gadu jubileju.[81]

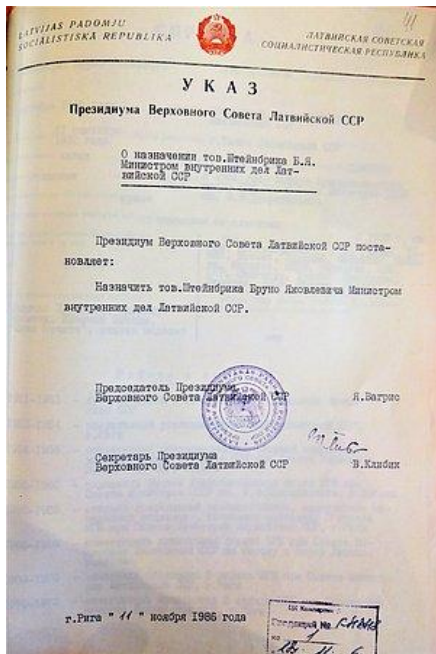
LPSR Ministru Padome ar 1983. gada 10. marta dokumentu Nr. 7.2-12-14, kas adresēts LKP CK un ko parakstīja LPSR Ministru Padomes priekšsēdētājs Jurijs Rubenis, iesniedza priekšlikumu apstiprināt Bruno Šteinbriku par LPSR iekšlietu ministra pirmo vietnieku.[82] LPSR VDK priekšsēdētāja Borisa Pugo 1983. gada 18. marta vēstulē Nr. 3/1126 LKP CK lūgts atbrīvot Bruno Šteinbriku no LPSR VDK 2. daļas priekšnieka amata sakarā ar viņa komandēšanu LPSR iekšlietu ministrijas rīcībā.[83] LKP CK vajadzībām sagatavotajā raksturojumā norādīts, ka Bruno Šteinbrika virzīšana LPSR iekšlietu ministra pirmā vietnieka amatā notiek sakarā ar Ivana Reisnera[84] pensionēšanos. Raksturojums ir salīdzinoši formāls un satur jau iepriekšējos raksturojumos ietvertās frāzes par to, ka Bruno Šteinbrikam piemītošas nepieciešamās organizatoriskās prasmes, ka viņš prasmīgi vada padotos uzdevumu īstenošanai, ka viņš ir iniciatīvas bagāts vadītājs, kas spējīgs sasniegt pozitīvus rezultātus sarežģītos operatīvos apstākļos. Raksturojumā iekļauta informācija, ka ar Šteinbriku veicis pārrunas LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Sergejs Anisimovs.[85] Atbilstoši LKP CK sekretariāta 1983. gada 15. marta nolēmumam Nr. B-58/28, kas pamatojas uz LKP CK sekretariāta 1983. gada 15. marta protokolu Nr. 58, §28, ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss, pieņemts LPSR Ministru Padomes priekšlikums apstiprināt Bruno Šteinbriku par LPSR iekšlietu ministra pirmo vietnieku, reizē atbrīvojot Ivanu Reisneru no šī amata sakarā ar pensionēšanos.[86] Turpat nolemts atbrīvot Bruno Šteinbriku no LPSR VDK 2. daļas priekšnieka pienākumiem. Rezultātā LPSR Ministru Padome ar 1983. gada 21. marta nolēmumu Nr. 128 ieceļ Bruno Šteinbriku par LPSR iekšlietu ministra pirmo vietnieku un atbrīvo no šī amata Ivanu Reisneru.[87] Tādā veidā Bruno Šteinbriks no 1983. gada marta līdz 1984. gada augustam ir LPSR iekšlietu ministra pirmais vietnieks.[88] 1983. gadā viņš atpūšas Jemenas Tautas Demokrātiskajā Republikā[89]; turklāt atbilstoši PSRS iekšlietu ministrijas 1983. gada 3. novembra pavēlei Nr. 477 Bruno Šteinbrikam piešķirta ģenerālmajora dienesta pakāpe.[90] Šajā laikā saņemts arī jubilejai veltīts apbalvojums, proti, atbilstoši PSRS iekšlietu ministrijas 1984. gada 3. maija pavēlei Nr. 255 Šteinbriku apbalvot ar medaļu *PSRS Bruņoto Spēku veterāns*. [91]

LPSR Ministru Padome ar 1984. gada 7. augusta dokumentu Nr. 7.2-12-102 iesniedza priekšlikumu LKP CK atbrīvot no LPSR iekšlietu ministra amata Bruno Šteinbriku sakarā ar pāreju uz citu darbu.[92] Konkrēta vieta dokumentā nav minēta. Sekojot lūgumam, LKP CK biroja 1984. gada 18. septembra nolēmumā Nr. B-99/25, kas izriet no LKP CK biroja 1984. gada 18. septembra sēdes protokola Nr. 99, §25 un par ko izteikušies pirmais sekretārs Boriss Pugo un Salenieks, Pjotrs Glušņevs[93] apstiprināts LPSR iekšlietu ministra pirmā vietnieka amatā, atbrīvojot Bruno Šteinbriku sakarā ar pāriešanu uz citu darbu.[94] 1984. gada 4. septembra dokumentā, kas sagatavots LKP CK vajadzībām par Bruno Šteinbrika un Pjotra Glušņeva virzību un ko parakstīja LKP CK

administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Sergejs Anšimovs, precizēts, ka Bruno Šteinbriks rekomendēts vadošam darba PSRS iekšlietu ministrijā.[95]

No 1984. gada jūlija līdz 1984. gada decembrim Bruno Šteinbriks ir PSRS iekšlietu ministrijas Galvenās kriminālizmeklēšanas pārvaldes priekšnieka pirmais vietnieks Maskavā.[96] No 1984. gada decembra līdz 1986. gada oktobra viņš iecelts PSRS iekšlietu ministrijas Galvenās kriminālizmeklēšanas pārvaldes priekšnieka amatā.[97] 1985. gadā Šteinbriks atpūšas Čehoslovākijas Sociālistiskajā Republikā. Šajā pašā gadā komandēts uz Bulgārijas Tautas Republiku.[98]

1986. gada 16. oktobra raksturojumā, kas sagatavots Bruno Šteinbrika virzībai par LPSR iekšlietu ministru un ko parakstīja pirmais sekretārs Boriss Pugo, Šteinbriks raksturots lakoniski un, izņemot piezīmi par to, ka "atsevišķos gadījumos pieļauj nepamatotu asumu", satur pozitīvu īpašību un prasmju uzskaitījumu. Bruno Šteinbriks esot "godīgs, principiāls, lojāls komunistiskās partijas darbam", kas savu pieredzi izmantojot prasmīgi un radoši. Visos uzticētajos darbos sasniedzis konkrētus pozitīvus rezultātus.[99] PSRS iekšlietu ministra Aleksandra Vlasova 1986. gada 17. oktobra vēstulē Nr. 1/5687 LKP CK pirmajam sekretāram Borisam Pugo norādīts, ka PSRS iekšlietu ministrija "izskata jautājumu" par ģenerālmajora Vladimira Jegorova[100] iecelšanu par PSRS iekšlietu ministrijas pārstāvniecības vadītāju Afganistānas Demokrātiskās Republikas iekšlietu ministrijā. Šajā sakarā lūgts atbrīvot viņu no LPSR iekšlietu ministra amata. Vienlaikus vēstulē izteikts priekšlikums iecelt par LPSR iekšlietu ministru ģenerālmajoru Bruno Šteinbriku.[101] LPSR Ministru Padome 1986. gada 10. novembra vēstulē Nr. 30-12-43 LKP CK, ko parakstīja priekšsēdētājs Jurijs Rubenis, virzīja šo priekšlikumu, aicinot par LPSR iekšlietu ministru iecelt Bruno Šteinbriku.[102] Seko PSRS iekšlietu ministra Aleksandra Vlasova 1986. gada 5. novembra pavēle Nr. 427n/c par ģenerālmajora Bruno Šteinbrika (E-076382) atcelšanu no PSRS iekšlietu ministrijas Galvenās kriminālizmeklēšanas pārvaldes priekšnieka amata sakarā ar viņa iecelšanu par LPSR iekšlietu ministru.[103] LKP CK 1986. gada 11. novembra nolēmums Nr. B-22/11, kas izriet no LKP CK biroja 1986. gada 11. novembra sēdes protokola Nr. 22, §11, paredz apstiprināt, pamatojoties uz PSK CK sekretariāta 1986. gada 5. novembra nolēmumu, Bruno Šteinbriku par LPSR iekšlietu ministru, atbrīvojot no attiecīgā amata Vladimiru Jegorovu sakarā ar pārcelšanu citā darbā. Minētajā jautājumā izteicās virkne sēdes dalībnieku – Boriss Pugo, Vitālijs Sobolevs, Jānis Vagris, Staņislavs Zukulis, Jurijs Rubenis, Anatolijs Gorbunovs, Ēriks Auškaps un Nikolajs Ūsiņš.[104] Turpat nolēms apstiprināt 1986. gada 11. novembra raksturojumu, ko parakstīja pirmais sekretārs Boriss Pugo, faktiski vārds vārdā atkārtoti 1986. gada 16. oktobra raksturojumu.[105] Virzot jautājumu izskatīšanai LKP CK, administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Nikolajs Ūsiņš atkārtoti PSRS iekšlietu ministra vēstulē pausto.[106] Visbeidzot, saskaņā ar LPSR Augstākās Padomes Prezidija 1986. gada 11. novembra dekrētu, ko parakstīja priekšsēdētājs Jānis Vagris un sekretāre Valentīna Kliņķe, Bruno Šteinbriks bija iecelts par LPSR iekšlietu ministru.[107]

No 1986. gada oktobra,[108] kā norādīts papildinājumā kadru uzskaites personas lapai, acīmredzot, sakarā ar formālas virzības sākšanu, (novembra, kad noslēdzās formālā virzība) līdz 1990. gada 22. novembra, kā norādīts papildinājumā kadru uzskaites personas lapai, LPSR iekšlietu ministrs.[109] Kopš 1987. gada marta LPSR Augstākās Padomes (XI sasaukuma) deputāts, bet kopš 1990. gada aprīļa LKP CK loceklis.[110]

1972. gada 14. februāra izziņā norādīts, ka Bruno Šteinbriks svešvalodas nepārvalda.[111] 1986. gada 29. oktobra kadru uzskaites personas lapā Šteinbriks norādījis, ka pārzina krievu un latviešu valodu. Turpat arī norādījis, ka nav zinātniskā grāda, zinātnisko darbu vai izgudrojumu.[112] Tomēr svešvalodu zināšanu trūkums, kā arī tas, ka pēc vidusskolas beigšanas izglītšanās aprobežojusies vien ar valsts drošības dienestu skolām, Bruno Šteinbrikam nav liedzis veikt dienesta pienākumus, saņemot atziniņu par paveikto.

Bruno Šteinbrika lietā ģimene raksturota salīdzinoši skopi.

Dēls – Andris Šteinbriks, dzimis 1963. gadā[113] Rīgā[114]. 1972. gada 11. februāra autobiogrāfijas rakstīšanas laikā dēls mācās otrajā klasē,[115] bet 1986. gada 29. oktobra autobiogrāfijas rakstīšanas laikā –Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Feliksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākajā skolā Maskavā.[116] 1992. gadā vairāki laikraksti publicēja Eduarda Berkla rakstu, kur aizrādīts, ka iekšlietu sistēmā iekļauj bijušos valsts drošības darbiniekus, "kurj pauda interfrontiskus uzskatus, atbalstīja lielkrievu šovinismu", kā rezultātā, piemēram, Andris Šteinbriks – bijušais "LPSR VDK 2. daļas 2. nodaļas darbinieks" – esot "nozīmēts par sevišķi svarīgu lietu vecāko inspektoru Rīgas milicijas pārvaldes 6. nodaļā", piešķirot milicijas kapteiņa pakāpi. Līdzīgi esot rīkojusies arī attiecībā uz Borisa Pugo brāļa dēlu Leonīdu Pugo, kas arī iepriekš strādājis LPSR VDK 2. daļā.[117]

Māte – Marta Šteinbrika Pētera meita[118], dzimusi 1906. gadā[119] Rīgā[120]. 1972. gada 11. februāra autobiogrāfijas rakstīšanas laikā māte – pensionāre,[121] 1986. gada 29. oktobra autobiogrāfijas rakstīšanas laikā dzīvoja kopā ar Bruno Šteinbrika brāli.[122]

Brālis – Olafs Šteinbriks, Jēkaba dēls, dzimis 1937. gadā Talsos.[123] 1972. gada 11. februāra autobiogrāfijas un 1986. gada 29. oktobra autobiogrāfijas rakstīšanas laikā brālis strādā par šoferi LPSR VDK.[124]

Sievas tēvs – Sergejs Alfjorovs, Andreja dēls, dzimis 1904. gadā Maskavā. 1986. gada 29. oktobra autobiogrāfijas rakstīšanas laikā – pensionārs.[125]

Sievas māsa – Ludmila Bakašova, Sergeja meita, dzimusi 1939. gadā Maskavā. 1986. gada 29. oktobra autobiogrāfijas rakstīšanas laikā – grāmatvede televīzijā.[126]

- [1] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l. (LKP CK nomenklatūras Bruno Šteinbrika personas lieta). Visi dokumenti lietā ir krievu valodā, izņemot daudzu veidlapu galvas, kas ir gan krievu, gan latviešu valodā.
- [2] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. (1986. gada 29. oktobra kadru uzskaites personas lapa).
- [3] Atbilstoši Latvijas Nacionālā arhīva datubāzei *Latvijas iedzīvotāju saraksts (1918–1940)* Jēkabs Gotfrīds Šteinbriks, Pētera dēls – dzimis 1880. gada 14. oktobrī Slokā.
- [4] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 12. lp. (1986. gada 29. oktobra autobiogrāfija)
- [5] *Ķemeru peldiēstādē ieradušos peldviesu saraksts* sniedz salīdzinošu ieskatu par Jēkaba Šteinbrika nodarbi 20. gadsimta trīsdesmitajos gados. Piemēram, atbilstoši *Ķemeru peldiēstādē ieradušos peldviesu sarakstam* Jēkabs Šteinbriks atpūtā ieradās 1933. gada 5. jūlijā, norādot, ka ir pārzinis no Stendes, kas dzīvo Asaros 1 ("Ķemeru peldiēstādē ieradušos peldviesu saraksts", *Ķemeru Ziņas*, Nr. 6, 1933, 23. jūlijs, 7. lpp.). Ierodoties nākamgad uz atpūtu 1934. gada 1. jūnijā Asaros, Jēkabs Šteinbriks minēts kā "nod. pārzinis no Stendes". Šajā gadījumā visticamāk notikusi drukas kļūda, un ir domāts noliktavas pārzinis ("Ķemeru peldiēstādē ieradušos peldviesu saraksts", *Ķemeru Ziņas*, Nr. 4, 1934, 17. jūnijs, 5. lpp.).
- [6] *Ķemeru peldiēstādē ieradušos peldviesu saraksts* sniedz arī ieskatu par Martas Šteinbriks atpūtas laiku, vietu un nodarbi. Piemēram, ierodoties 1931. gada 27. maijā, Marta Šteinbriks norādījusi, ka ir "kantoriste no Stendes" un dzīvo Robežu 2 ("Ķemeru peldiēstādē ieradušos peldviesu saraksts", *Ķemeru Ziņas*, Nr. 1, 1931, 7. jūnijs, 7. lpp.). Ierodoties 1933. gada 19. jūnijā, Marta Šteinbriks norādījusi, ka viņa joprojām ir "kant. no Stendes" un ka dzīvo Asaros, Kāpu 10a ("Ķemeru peldiēstādē ieradušos peldviesu saraksts", *Ķemeru Ziņas*, Nr. 3, 1933, 2. jūlijs, 8. lpp.). Ierodoties arī 1935. gada 1. jūnijā, Martas Šteinbriks nodarbe – "kant. no Stendes" – nav mainījies. Viņas dzīvesvieta tobrīd ir Slokā ("Ķemeru peldiēstādē ieradušos peldviesu saraksts", *Ķemeru Ziņas*, Nr. 3, 1935, 24. jūnijs, 7. lpp.).
- [7] Piemēram, publicēta Bruno Šteinbrika jaunākā brāļa Olafa bilde no atpūtas Jūrmalā. "Mazie draugi", *Sievietes Pasaulē*, Nr. 18, 1939, 15. septembris, 17. lpp.
- [8] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 7. lp. (1972. gada 11. februāra autobiogrāfija).
- [9] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 7. lp..
- [10] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 10. lp. (1986. gada 29. oktobra autobiogrāfija).
- [11] Spriežot pēc presē publicētajām līdzjūtībām, 1943. gada 24. maijā mira septiņus gadus vecais brālis Vilnis. *Tēvija*, Nr. 127, 1943, 1. jūnijs, 5. lpp.
- [12] Gotfrīdu un Martu Šteinbriks no Bauskas 1946. gadā meklēja Andrejs un Alvīne Kalnāji no Vīsbādenes. "Meklē radus un pazinas", *Jaunās Ziņas*, Nr. 12, 1946, 13. februāris, 3. lpp.
- [13] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 7. lp. (1972. gada 11. februāra biogrāfija).
- [14] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 12. lp.
- [15] "Rīgas kooperatīvā tirdzniecības skola", *Padomju Jaunatne*, Nr. 69, 1950, 4. jūlijs, 4. lpp.
- [16] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 8. lp.
- [17] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 18. lp. (izziņa, kas sagatavota sakarā ar Bruno Šteinbrika, personas Nr. E-076382, apstiprināšanu LPSR VDK 2. daļas priekšnieka amatā un ko 1972. gada 14. februārī parakstīja LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieks kadru jautājumos Georgijs Karpovs).
- [18] 1972. gada 11. februāri biogrāfijā norādīts, ka darbs LPSR VDK sākts 2. daļā, neminot 1. daļu. LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 10. lp.
- [19] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 18. lp.
- [20] Minētā informācija nesaskan ar Satversmes aizsardzības biroja Totalitāro seku dokumentēšanas centra (TSDC) sniegto informāciju tiesai sadarbības fakta konstatēšanas lietā, jo atbilstoši TSDC Bruno Šteinbriks esot sācis dienestu 2. daļas 2. nodaļā 1955. gadā un beidzis 1983. gadā, lai gan atbilstoši LKP CK nomenklatūras personas lietai dienesta gaitas 2. daļas 2. nodaļā sāktas vēl 1954. gadā, bet 1983. gads attiecas uz dienesta gaitu beigšanu LPSR VDK, nevis uz reālu darbu attiecīgajā struktūrvienībā. Sadarbības fakta lietas 16. lp.
- [21] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 18. lp.
- [22] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [23] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 18. lp.
- [24] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 13. lp., 13. lp. otra puse (Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotās Felīksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākās skolas 1960. gada 26. jūlija diploma Nr. 516853, reģistrācijas Nr. 144, apliecināta kopija).
- [25] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4., 4. lp. otra puse, 10. lp.
- [26] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 5. lp. (LPSR 1987. gada 6. marta kadru daļas priekšnieka vietnieka S. Boļšakova sagatavota informācija par Bruno Šteinbrika saņemtajiem apbalvojumiem, kas papildina 1986. gada 29. oktobra kadru uzskaites personas lapā minēto informāciju).
- [27] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 18. lp.
- [28] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [29] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 5. lp.
- [30] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 18. lp.
- [31] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [32] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp. (1986. gada 29. oktobra kadru uzskaites personas lapa).
- [33] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 5. lp.
- [34] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 16. lp.
- [35] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 9. lp.
- [36] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp. otra puse.
- [37] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 11. lp.
- [38] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 9. lp.

- [39] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 11. lp.
- [40] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [41] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 5. lp.
- [42] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [43] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp.
- [44] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 5. lp.
- [45] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [46] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 5. lp.
- [47] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 15.–16. lp. (raksturojums Nr. 3/467, ko kopīgi parakstīja LPSR VDK priekšsēdētājs Longins Avdjukevičs 1972. gada 14. februārī un partijas sekretārs Nikolajs Njevickis 1972. gada 11. februārī).
- [48] Vilciņš, E. "Čekisti – žurnālistu ciemiņi", *Ciņa*, Nr. 296, 1967, 21. decembris, 4. lpp.
- [49] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 19. lp.
- [50] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [51] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 5. lp.
- [52] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 16. lp.
- [53] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [54] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp.
- [55] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 16. lp.
- [56] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 5. lp.
- [57] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 14. lp. (1972. gada 14. februāra vēstule Nr. 3/472, kas adresēta LKP CK un ko parakstīja LPSR VDK ģenerālmajors Longins Avdjukevičs).
- [58] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 15.–16. lp.
- [59] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 20. lp. otra puse (izziņai, kas sagatavota Bruno Šteinbrika apstiprināšanai LPSR VDK 2. daļas priekšnieka amatā, klāt pievienotais raksturojums, ko parakstīja LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Vladimirs Čurkins).
- [60] Jānis Kiršteins, Roberta dēls, dzimis 1927. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR valsts drošības iestāžu vadošo darbinieku lietas Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas nomenklatūras kadru personas lietu kolekcijā", *LIELAIS BRĀLIS TEVI VĒRO: VDK un tās piesegstruktūras*. Autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā. VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 3. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitāte, 2016, 559., 566., 575., 587.–588. lpp.
- [61] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 19. lp. (LKP CK biroja 1972. gada 29. novembra sēdes protokols Nr. 30, §13 izraksts, ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss).
- [62] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [63] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 12. lp.
- [64] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 3. lp. otra puse.
- [65] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 3. lp. otra puse.
- [66] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp.
- [67] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 3. lp.
- [68] "Draudzības brauciens", *Ciņa*, Nr. 117, 1973, 20. maijs, 3. lpp. Vairāk par Latvijas Miera aizstāvēšanas komiteju kā LPSR VDK piesegstruktūru sk. Daukste-Silasproģe, Inguna. "Latvijas Miera aizstāvēšanas komiteja no 1951. līdz 1990. gadam: izveide, struktūra, darbības virzieni", *LIELAIS BRĀLIS TEVI VĒRO: VDK un tās piesegstruktūras*. Autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā. VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 3. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitāte, 2016, 152.–240. lpp.
- [69] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 3. lp.
- [70] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp.
- [71] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 3. lp.
- [72] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 2. lp. otra puse (papildinājums kadru uzskaites personas lapai, kas pārbaudīta 1976. gada 10. septembrī un 1981. gada 4. februārī).
- [73] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 2. lp. otra puse
- [74] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp.
- [75] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 3. lp.
- [76] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 21. lp., 21. lp. otra puse (1981. gada 7. aprīļa steidzamais paziņojums Nr. 11, ko parakstīja LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieks kadru jautājumos Georgijs Karpovs).
- [77] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp.
- [78] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 22. lp. otra puse (1982. gada 2. aprīļa steidzamais paziņojums Nr. 17, ko parakstīja LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieks kadru jautājumos Georgijs Karpovs).
- [79] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 5. lp.
- [80] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 22. lp.
- [81] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 23. lp., 23. lp. otra (1982. gada 29. septembra steidzamais paziņojums Nr. 20, ko parakstīja LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieks kadru jautājumos Georgijs Karpovs).
- [82] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 24. lp. (LPSR Ministru Padome 1983. gada 10. marta dokuments Nr. 7.2-12-14, kas adresēts LKP CK un ko parakstīja priekšsēdētājs Jurijs Rubenis).

- [83] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 25. lp. (LPSR VDK priekšsēdētāja Borisa Pugo 1983. gada 18. marta vēstule Nr. 3/1126 LKP CK).
- [84] Ivans Reisners, Visvalda dēls, dzimis 1917. gadā.
- [85] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 26. lp. (1983. gada 11. marta raksturojums Nr. 338, ko parakstīja LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Sergejs Aņisimovs).
- [86] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 27. lp. (LKP CK sekretariāta 1983. gada 15. marta nolēmums Nr. 5-58/28, kas pamatojas uz LKP CK sekretariāta 1983. gada 15. marta protokolu Nr. 58, §28 un ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss).
- [87] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 28. lp. (LPSR Ministru Padome ar 1983. gada 21. marta nolēmums Nr. 128, ko parakstīja priekšsēdētājs Jurijs Rubenis).
- [88] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [89] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp.
- [90] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 29. lp., 29. lp. otra puse (1983. gada 11. novembra steidzamais paziņojums Nr. 48, ko parakstīja).
- [91] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 30. lp., 30. lp. otra puse (1984. gada 10. maija steidzamais paziņojums Nr. 51).
- [92] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 31. lp. (LPSR Ministru Padome ar 1984. gada 7. augusta dokuments Nr. 7.2-12-102, ko parakstīja priekšsēdētājs Jurijs Rubenis).
- [93] Pjotrs Glušņevs, Prokofija dēls (1928–2008). 1984. gada 4. septembra dokumentā, kas sagatavots LKP CK vajadzībām par Bruno Šteinbrika un Pjotra Glušņeva virzību un ko parakstīja LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Sergejs Aņisimovs, minēts, ka Glušņevs esot strādājis iekšlietu sistēmā kopš 1954. gada, bet LPSR iekšlietu ministrijas centrālajā aparātā – kopš 1962. gada. Turpat norādīts, ka Glušņevam esot laba speciālā sagatavošana, liela operatīvā, štāba un vadošā darba pieredze. Viņš savā darbā esot izcēlies ar stingru nostāju *sociālistiskās likumības* principu ieviešanā, organizētības un atbildības paaugstināšanā (LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 33. lp.). Pjotra Glušņeva iepriekšējai karjerai var izsekot arī ar preses palīdzību. LPSR iekšlietu ministrijas štāba priekšnieka vietnieks milicijas apakšpulkvedis Pjotrs Glušņevs bija atbildīgs par iekšlietu ministra apstiprinātu "kaujas mācību operāciju" organizēšanu. Vienā no tādām, kas attēlota *Padomju Jaunatnē* un kur Pjotrs Glušņevs saukts par Pēteri Glušņevu, bija jāpiedalās trim milicijas darbiniekiem – jaunākajam leitnantam Vladimiram Starostinam, vecākajam seržantam Jānim Sējānam un vecākajam seržantam Valdis Purmalietis. Viņiem "saskaņā ar plānu vajadzēja norādītajā vietā inscenēt «uzbrukumu» veikalam, bet pēc tam aiziet," (Blaumanis, J. "Pārsteigumi nepārsteidz", *Padomju Jaunatne*, Nr. 191, 1976. 29. septembris, 3. lpp.). Spriežot pēc vienas no *Ciņas* publikācijām, Glušņevs, būdams jau LPSR iekšlietu ministra pirmais vietnieks, bija publiski komentējis bijēju kontrolieres sašutumu par milicijas darbinieku rupju uzvedību pret bijēju kontroli autobusa maršrutā no Ogres uz Rīgu, atzīstot *Ciņas* redakcijai adresētās vēstules satura atbilstību un informējot par vainīgo milicijas darbinieku disciplināru sodīšanu ("Pa «Ciņa» nepublicēto vēstuli pēdām. Bez privilēģijām", *Ciņa*, Nr. 140, 1985. 19. jūnijs). Minētais, ja ne apliecina 1984. gada 4. septembra dokumentā minēto par principālītāti, tad vismaz sasauca un publiski apliecina LKP CK priekšā stādīto tēlu.
- [94] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 32. lp. (LKP CK biroja 1984. gada 18. septembra nolēmums Nr. 5-99/25, kas izriet no LKP CK biroja 1984. gada 18. septembra sēdes protokola Nr. 99, §25 un ko parakstīja pirmais sekretārs Boriss Pugo).
- [95] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 33. lp.
- [96] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp. otra puse.
- [97] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 1. lp. (papildinājums kadru uzskaites personas lapai, kas pārbaudīta 1976. gada 10. septembrī un 1981. gada 4. februārī).
- [98] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp.
- [99] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 34. lp. (1986. gada 16. oktobra raksturojums, ko LKP CK vārdā parakstīja pirmais sekretārs Boriss Pugo).
- [100] Vladimirs Jegorovs, Demjanova dēls (1939–2016).
- [101] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 35. lp. (PSRS iekšlietu ministra Aleksandra Vlasova 1986. gada 17. oktobra vēstule Nr. 1/5687 LKP CK pirmajam sekretāram Borisam Pugo).
- [102] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 36. lp. (LPSR Ministru Padome 1986. gada 10. novembra vēstule Nr. 30-12-43 LKP CK, ko parakstīja priekšsēdētājs Jurijs Rubenis).
- [103] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 37. lp. (PSRS iekšlietu ministra Aleksandra Vlasova 1986. gada 5. novembra pavēles Nr. 427л/c izraksts, kura pareizību apliecināja Kadru pārvaldes priekšnieks Gvozdzjovs).
- [104] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 39. lp. (LKP CK 1986. gada 11. novembra nolēmums Nr. 5-22/11, kas izriet no LKP CK biroja 1986. gada 11. novembra sēdes protokola Nr. 22, §11 un ko parakstīja pirmais sekretārs Boriss Pugo).
- [105] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 38. lp. (1986. gada 11. novembra raksturojums, kas apstiprināts LKP CK biroja 1986. gada 11. novembra sēdē un ko parakstīja pirmais sekretārs Boriss Pugo).
- [106] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 40. lp. (LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītāja Nikolaja Ūsiņa sagatavots 1986. gada 11. novembra dokuments LKP CK).
- [107] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 41. lp. (LPSR Augstākās Padomes Prezidija 1986. gada 11. novembra dekrēts).
- [108] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 1. lp. otra puse.
- [109] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 1. lp. otra puse.
- [110] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 2. lp.
- [111] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 18. lp.
- [112] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 4. lp.
- [113] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp. otra puse.
- [114] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 11. lp.
- [115] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 9. lp.
- [116] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 11. lp.
- [117] Sk., piemēram, Berkļavs, Eduards. "Vienoti Latvijai...", *Brīvība*, Nr. 5, 1992, 1. maijs, 6. lpp.

[118] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 11. lp.

[119] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 6. lp. otra puse.

[120] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 11. lp.

[121] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 9. lp.

[122] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 11. lp.

[123] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 12. lp.

[124] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 9., 12. lp.

[125] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 9., 12. lp.

[126] LVA, PA-101. f., 66. apr., 447. l., 9., 12. lp.

Saistītās ziņas:

Gints Zelmenis: 20. gadsimta astoņdesmito gadu «nepolitiskie» noziegumi okupētajā Latvijā un Valsts drošības komiteja 28.11.2017

Ineta Lipša: Valsts drošības komiteja valsts akciju sabiedrības «Intūrists» operatīvajā vadībā (1957-1992) 27.11.2017

Publicēta informācija par Ivara Godmaņa sadarbības fakta ar VDK pazudušās tiesas lietas meklēšanu 27.11.2017

Aldis Daugavvanags: Čekas loma kontrabandas izmeklēšanā (1945-1985). Atsevišķu piemēru analīze. 25.11.2017

Linards Muciņš: Nošaušana sevišķā kārtībā - PSRS noziegums pret ius cogens normām. Liepājas «Zilā brīnuma» piemērs. 21.11.2017

Tiesiskais skatpunkts: Latvijas Republikas informācijas atklātības kodols un VDK dokumenti. 20.11.2017

Kā bija jāvervē čekas aģentus? PSRS Valsts drošības komitejas instrukcija. 16.11.2017

Ieskats LPSR valsts drošības ministra Alfona Novika Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 17.10.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Jāņa Vēvera Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 13.09.2017

Ieskats LPSR iekšlietu un valsts drošības ministra Nikolaja Kovaļčuka Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 20.08.2017

Ieskats LPSR iekšlietu ministra Mihaila Drozda Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 15.08.2017

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Jāņa Broliša Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 22.07.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Jura Augusta Eglīša Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietas apskats 19.04.2017

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Ivana Zujāna Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 11.04.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Longina Avdjukeviča Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 30.03.2017

Tweet

Patīk 0

Ieteikt

G+